

အဲဒါအောင်ဆန်း

ရသဝတ္ထု၊ စာအုပ်စာတမ်းများ

သုခ

အောင်စိုး

အောင်သပြေ

နတ်မောက်ဘုန်းကျော်

စိုးရှိန်

ချင်းတွင်းချစ်သွေး

သခင်ကတော်

သုခ

ကျွန်တော်တို့ သခင် ခင်မောင်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဖမ်းရသလဲလို့ အစိုးရကို မေးရင် ဖမ်းချင်လို့ ဖမ်းတယ်လို့ အစိုးရက ပြန်ပြောမှာ ပဲ။ (ပရိသတ်များ ဝါးခနဲ ရယ်ကြသည်)

ဒီတော့ အစိုးရက ဘာဖြစ်လို့ ဖမ်းချင်တာလဲလို့ စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်။ ဒီလို စဉ်းစားတော့ သူတို့ က မဖမ်းဘဲကို မနေနိုင်လို့ ဖမ်းတာ ဖြစ်ရမယ်။ (ဝါးခနဲ ရယ်သံ)

နောက်တစ်ခါ ဘာဖြစ်လို့ မဖမ်းဘဲ မနေနိုင်တာလဲလို့ စိစစ်ပြန်တော့ သခင် ခင်မောင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ တို့ ဗမာအစည်းအရုံးမှာ အတော် အရေးပါအရာရောက်အောင် စိတ်အားထက်သန်စွာနဲ့ ဆောင်ရွက်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲသလို ဆောင်ရွက်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းလိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့ အစည်းအရုံးမှာ အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ အလုပ်သမားတစ်ယောက် ခေတ္တခဏ ပဲ့သွားတာပေါ့လေ။ ဘာဖြစ်လို့ ပဲ့သွားတယ်လို့ ပြောရသလဲဆိုတော့ အစိုးရက ဖွဲ့လိုက်တာကို ဒါပဲ စဉ်းစားလို့ ရတယ် ...

အစိုးရက (ဖ) အက္ခရာတော့ အင်မတန် အားကိုးတာကလား။ အသုံးလည်း ချတတ်တယ်။ ဘယ်လို အသုံးချတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောရမှာ ဖြင့် ...

ဦးစွာ ပထမ (ဖ) ရား (ဘုရား) ဆိုတဲ့ လူတွေမှ ပိုပြီး ချစ်တယ်၊ ပိုပြီး သဒ္ဓါတရားရှိတယ်။ နောက်ပြီး အလုပ်လက်မဲ့ လူဦးရေ နည်းပါးရေး အချက်အချာ ဖြစ်တဲ့ တကယ့်တကယ် အသက်မွေးမှု၊ စက်မှုလက်မှု ပညာ တွေကျတော့ (ဖွက်) တယ်။

နောက်တစ်ခု ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ နင်လား ငါလား လုပ်တဲ့ လူကျတော့ (ဖမ်း) တယ်။ အဲဒါတွေဟာ အစိုးရ (ဖဦးထုပ်) အကွရာကို သုံးတတ်ကြောင်း၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပြောပြတာ။ နို့ - ဒီလို ဖမ်းတော့ ခံရမလားလို့ မေးစရာရှိတယ်။ မခံ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ။ ကျုပ်တို့ မှ မနိုင်ဘဲကိုး။ နိုင်တဲ့ လူက ဖမ်းတမ်းဆိုတဲ့ သဘာဝဓမ္မက ရှိပေတယ်။ (ဩဘာသံကြီးများ ၊ ရယ်သံများ)

ရှေးသီချင်းတွေထဲများ ကြားဖူးတယ်

"ထားကမ္မ္မလည်း ၊ ကြွေလှသည်းဆိုင်၊ တတ်နိုင်ပါပဲ၊ သူနိုင်ငံ မင်းပြုတော့သည် " တဲ့ ။ အဲ-ဒါက ဆီလျော်လို့ ခံရတာ ကောင်းသေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ "သူနိုင်ငံ မင်းပြုတော့သည် " သို့ ဆိုထားတာကိုး ။ အခုတော့ ကျုပ်တို့ တစ်တွေမှာ "တို့ နိုင်ငံ မင်းပြုတော့သည် " ဖြစ်နေတာမို့ ခံသာခံရတယ် စာဆိုနဲ့ မညီလို့ တယ်အောင့်တယ်။ အခံရဆိုးတယ်။ (ပရိသတ်များ ၏ တစ်ခဲနက်သော ဩဘာသံကြီး ပေါ်လာသည် သာမက တစ်ယောက်က ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် စာဆိုနဲ့ မညီဘူးဟု လက်ခုပ်တီးရင်း အော်လိုက်သေး၏)

အရေးပိုင် ဦးကျော်ဇံသည် သတင်းစာဖတ်ရာက ဟင်းခနဲ သက်မကြီး ချ လိုက်လေ၏။ အတော်အတန်ကြီး မျက်လုံးလည်း ပြူးသွားလေ၏။ ကြောက်ရွံ့သော စိတ်တွေလည်း နဂိုကထက် များ ပြား

လာလေ၏။ ဒီအချက်တွေဟာ အစိုးရကို ပုတ်ခတ်နေတာပဲဟု သန္နိဋ္ဌာန် ချမိလေ၏။ စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းကြောင့် နဖူးမှ ချွေးများ စို့လာကုန်၏။

ဦးကျော်ဇံ ဖတ်နေသော သတင်းစာကား သခင် ခင်မောင်ကို အစိုးရ က ဖမ်းဆီးခြင်းကြောင့် တို့ ဗမာအစည်းအရုံးက ဘုရားကြီးခြေရင်း ဦး ဘရီ၏ ဇရပ်တွင် ချီးကျူးပွဲပြုလုပ်ကြရာ သခင်ဗစိန်၊ သခင် ကိုယ်တော် ဦးကေသရတို့ ၏ ပြောဆိုချက်များ အနက် သခင် အောင်ဆန်း ဆိုသူ၏ ပြောဆိုချက်ဟူ၍ တသီးတခြား ဖော်ပြထားရာ ဖတ်ရင်း ဖတ်ရင်း နောက်ဆုံးတွင် မဖတ်ဝံ့လောက်အောင် ဖြစ်လာသောကြောင့် သတင်းစာကို ချထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ယခု နာမည်ကား သခင်အောင်ဆန်း။ လွန်ခဲ့သော အတိတ်နာမည် ကား မောင်အောင်ဆန်း (ဘီအေ) ဖြစ်ရာ ဘီအေနှင့် သခင် ကွဲပြားနေ သော်လည်း မိမိ၏ သမက်လောင်းဖြစ်ကြောင်း ရှေးကတည်းက သိခဲ့ လေ၏။ သို့သော် သမက်လောင်းဘွဲ့တံဆိပ်ကို ပေးခဲ့မိစဉ်က သခင် အောင်ဆန်း မဟုတ်သေးချေ။ ဘီအေ အောင်ဆန်း သာလျှင် ဖြစ်လေရာ အိုင်စီအက်စသော အစိုးရပညာတော်သင် စာရင်းဝင် ဖြစ်တော့မည်ဟု သေချာနေသော လုလင်ပျိုကလေး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပြန် အောင် ဆန်းအဖေသူဌေး ရွှေဒဂုန်ဂေါပက မင်းတိုင်ပင်အမတ် မြူနီစပယ်လူကြီး တီပီအက်စ် ဦးထွန်းအောင်နှင့်လည်း ရင်းနှီးခင်မင်ရုံ မျှမက ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် အချင်းချင်း ဖြစ်နေသောကြောင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖ က်စလုံး အလွယ်တကူနှင့်ပင် သမီးပေး သားယူ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူကြီး နှုတ်ကတိ ပြီးစီးခဲ့ကြလေ၏။

လူကြီးချင်း ကျေနပ်ကြသည် နှင့် သမီးနှင့် သမက်လောင်း ပွန်းတီး ခင်မင်လာအောင် မိမိတို့ ကပင် သွေးဆောင်တိုက်တွန်းခြင်း ပြုခဲ့မိ၏။

လူငယ်ချင်းကလည်း လူကြီးဩဇာလည်း ရပြန်၊ ချစ်မေတ္တာကလည်း ကိုယ်စီကိုယ်ငှာ အရင်းခံနေကြပြန်သောကြောင့် ဟန်ကျပန်ကျ စိတ်ချ လက်ချ အကွက်ကျ ဖြစ်နေသည် မှာ လည်း မိမိမျက်မြင်ပင် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

ထို့ကြောင့် မိမိ၏ သမက်လောင်း မောင်အောင်ဆန်းတွင် မကြာမြင့်မီ ရာထူးရာခံနှင့် တကွ၊ ဆင်စီး၍ မြင်းရံတော့မည် ဖြစ်ရကား၊ မိမိ၏ ရှုမငြီးသော ချစ်သမီး အမာရီသည် လည်း ဘူးကောင်း၍ စင်ခံရတော့မည်ဒိဋ္ဌဟု စိတ်ချကျေနပ်သော သမီး ဟူသော မီးဓာတ်တစ်ခု ငြိမ်းစရာကို ရှင်ရွှင်ကြီး တွေးနေခဲ့မိလေ၏။

သို့သော် မကြာမီ တက္ကသိုလ်သပိတ်မှောက်ခြင်းသည် ဦးကျော်ဇံ၏ စိတ်မချမ်းသာရေးကို စတင် ဖွင့်လှစ်သော အခမ်းအနားကြီးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ အကြောင်းကား သပိတ်မှောက် ခေါင်းဆောင်တို့ အထဲတွင် အောင်ဆန်းသည် အာကျယ် ပါကျယ်နှင့် ဆူပူအော်ဟစ်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၏။ တရားဟောခဲ့၏။ ကျောင်းအုပ်ကြီး မစ္စတာ စလော့ချ်ကို ခံတိုက်ခဲ့၏။

မကြာမီ သပိတ်ကိစ္စ စေ့စပ်ကျေနပ်ပြီး၍ ကျောင်းဝင်းတံခါးပေါက်ကို ခေါင်းငုံ့၍ ဝင်သူတွေ ပြန်ဝင်ကြသည့် တိုင်အောင်လည်း အောင်ဆန်း ပြန်မဝင်တော့ချေ။ ခေါင်းဆောင် မစ္စတာရာရှစ်ကို (ကုလား လူဝါးဝတယ်) ဟု ယခု သခင် (ဗထက်ချိုင့်) ဗစိန်နှင့် ပြိုင်တူရှုတ်ချခဲ့၏။ သံတုဋ္ဌိစ လိုချင်တာတွေ အစေ့အကုန် မပေး၍ ပေးသလောက်နှင့် ကျေနပ် ရောင့်ရဲသွားကြသော လူညံ့ လူပျော့ လူကောက်ရိုးမီးတွေဟု အထင်သေးခဲ့၏။ အပြစ်ဆိုခဲ့၏။ "ပြောတော့ မိုး၊ အိမ်ထောင်ကျတော့ မြေကြီး" ဟု ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြီး ပြောခဲ့၏။ အောင်ဆန်းတွင် ထိုသဘောတွေကြောင့် စတိတ်စကောလားရှစ် ဆိုသော မျှော်မှန်းရာမှ ကင်းစင် ဆုံးရှုံးခဲ့လေ၏။

သို့သော် အောင်ဆန်းကား ဝမ်းမနည်းရုံမျှမက တစ်စတစ်စ ကဲ၍ ကဲ၍ သာ လာတော့ သည် ကား။ ခေါင်းဆောင်ကြီး ကိုနန္ဒ

ကိုပင် ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သတ်ပါ၍ နာမည်နှင့် လိုက်အောင် နံသည် ။ ကျောင်းကြီး ကောင်းစားအောင် တိုင်းပြည်ကြီး ကောင်းစားအောင် "ဥုံ သုဝဏ္ဏ ဘုမ္မိ ဂန္ဓာန" ရွတ်ဖို့ မလို၊ ဗျည်း သုံးဆယ့်သုံးလုံး (အသေ အောင် မြင်းသွားနဲ့ ချဖို့ လည်း မလို။ လိုရာ ဂြိုဟ်ရင်းကပ်၊ ဓာတ်မှန်ကို ထုတ်၊ မိတ်လည်း အုပ်၊ ဓာတ်ထုတ်မိတ်ကို စီး၊ မိတ်ကြီးဓာတ်ခံ) ဟူသော လုပ်နည်းတွေကိုလည်း အားကိုးဖို့ မလို။ (အင်းကို ဟင်္သာ ဆင်းသ တဲ့ ။ ဟင်္သာကို မုဆိုးလေးနဲ့ ခွင်းလတ္တံ့) ဆိုသည် တို့ ကိုလည်း ယုံကြည် ဖို့ မလို။ အမြဲတ္တစုတ်စု ကောထိဓာတ်ဆန်းတွေကိုလည်း လှိမ့်ခံရင်း စောင့်မျှော်နေ၍ နိုင်ငံကောင်းစားလာမှာ မဟုတ်ဟု အယူသီး လာလေ ၏။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းသပိတ်မှောက်ရာ ပညာရေးဝါဒမှ အစပြု၍ တစ် စထက်တစ်စ နိုင်ငံရေးဝါဒတွေပင် အောင်ဆန်း၏ စိတ်ဓာတ် အတွင်း သို့ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် ဆူပူတတ်ကြ၍ လာလေတော့ရာ မကြာမီ နာမည်ကလေးနောက်က "ဘီအေ" ဟူသော စကားလုံးကလေးများ တွဲ လာမည့်အစား နာမည်ကလေးရှေ့က (သခင်) ဟူသော နာမည်ကလေး နှစ်လုံး နောက်သို့ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လိုက်သွားတော့သည် ကို တွေ့ရ လေတော့၏။

သို့အတွက် သမီးနှင့်ပတ်သက်၍ သဟဇာတပစ္စယော ဆိုဘိသကဲ့သို့ ပစ္စည်းချ ဆက်စပ်၍ မကင်းရာ မကင်းကြောင်း ဖြစ်နေပြန်သည် နှင့် " ဘယ့်နှယ်၊ ကိုထွန်းအောင် ခင်ဗျား သားတော်မောင်လည်း ဘယ်လိုစိတ် ကူးစိတ်သန်းရတယ် မသိဘူး" ဟု ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့် မေးလိုက်ရာ ဦးထွန်း အောင်မှာ ရှက်ပြုံးကလေး ပြုံးနေလေ၏။

"ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ဖြင့် ပြောတောင် မပြောချင်ဘူး"

မပြောချင်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ။ "မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွန့်လတ်" ဆိုသည် မဟုတ်လား။ နည်းနည်းပါးပါး ဆုံးမပဲ့ပြင်မှ ပေါ့။ ကျုပ်သမီး အိုင်စီအက်စ်ကတော် မဖြစ်ဘဲ သခင်ကတော် ဖြစ်နေပါဦးမယ်။ ဟား ... ဟား ... ဟား ဟု ရယ်ချလိုက်သော်လည်း ဤစကားမှာ ဝမ်းတွင်းစိတ်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

ကြံကြီးစည်ရာဗျာ။ ကျုပ်ဖြင့် စိတ်ကို ညစ်တာပါပဲ။ သူတို့ လူငယ်တွေက လူကြီးတွေထက်ပဲ တွင် ကျယ်ချင်သေးတယ်လို့ အပြောခက် အဆိုခက်ကို ဖြစ်နေတော့တာပဲ။

အပြောရခက်လို့ ဒီအတိုင်းကြည့်နေရင် တစ်နေ့နေ့ ကျုပ်တို့ လူကြီးတွေ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကုန်ရမယ်။ ဒါလည်း သတိထားဦး။ ခင်ဗျားကပါ သဘောတူနေရောသလား။

ဟာ ... ဘယ့်နှယ်ပြောပါလိမ့် ကိုကျော်ဇံရယ်။ ကျုပ်တို့လို မင်းတိုင်ပင်တွေ ပစ္စည်းရှင်တွေကို ပြန်ဆဲနေတာ သဘောတူပါ့မလားဗျာ၊ ကျုပ်တို့ အဖွဲ့နဲ့ ဆိုတာက ကျိုးနဲ့ ခင်ပုတ် ဖြစ်နေတာ။ ဒါတွေကြောင့် ပြောပကော၊ အနုရော အကြမ်းရော အချောရော အခြောက်ရော စုံနေပြီဗျ။ သားသမီးပေတဲ့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ကသာ တုတ်ပြရင် ဒူးတုန်အောင် ကြောက်ကြတာ။ ကိုယ်ရင့်တတူတွေ ဖြစ်လာကြပလား ဖြစ် လာပြီဆိုရင် ပါးစပ်နဲ့ တောင် နိုင်အောင် မပြောနိုင်ကြတော့ဘူး၊ သူတို့ က ကျုပ်တို့ထက်ပဲ တပန်းသာ လိုက်ချင်သေးတာ။ အခုလည်း မင်းသခင် ဖြစ်ရင် ငါ့အိမ်မနေနဲ့ ဆိုရုံရှိသေး တစ်နေ့ထဲက အိမ်ပြန်မလာဘူး။ အိပ်တာတောင် သူတို့ အစည်းအရုံး တိုက်မှာ အိပ်သတဲ့ ။ အဲ ... သလောက် ခက်တဲ့ အကောင်ဗျ။ ကိုကျော်ဇံရဲ့ မကျပ်လားဟု ညည်းပြီး မှိုငြင်နေ လိုက်လေ၏။

နို့ ... သူ ဘယ်ကဟာ စားနေသလဲ။

ဟာ ... နိုင်ငံရေးဝါဒ အမျိုးမျိုးတွေကို ဘာသာပြန်ပြီး စာအုပ်
ရောင်းသလေ။ အဲဒီက ရတနာ ပိုက်ဆံ သုံးမှာ ပေါ့။

ဘယ်သူက ဝယ်ရိုက်သလဲ။

အို ... နဂါးနီအသင်းဆိုတာ ရှိပါသကော။ ထွန်းဆိုလား ... ဘာဆို
လား။

ဟာ ... ဒါက အမေရိကန် စာအုပ်ကုမ္ပဏီကြီးတွေ အတုယူပြီး သူတို့
စာအုပ် ပိုရောင်းရအောင် ထွင်တဲ့ စနစ်ဟောင်းကြီးတွေပါ။

ဒါလည်း ဟုတ်ချင်မှာ ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ က ပါးစပ်နဲ့ တရားမဟော
ဘဲ စာအုပ်နဲ့ တရားဟောရာ ရောက်တယ် ကိုကျော်ဇံရဲ့ ။ လူငယ်တွေရဲ့
စိတ်ကို သွေးဆောင်တယ်၊ နှိုးဆော်တယ်၊ မြှောက်ပေးတာပဲ။ ကြည့်ပါ
လား ထုတ်ကတည်းက နိုင်ငံရေးရာဇဝင်တဲ့ ။ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေရဲ့
အတ္ထုပ္ပတ္တိတဲ့ ။

အေးလေ ... ဒါက အရေးမကြီးပါဘူး။ မောင်အောင်ဆန်းအတွက်ပဲ
ကြည့်ရှုလုပ်ပါဦးဟု လောက်သာ ဆိုခဲ့ရလေ၏။

အောင်ဆန်း သခင်ဘွဲ့ယူကတည်းက မိမိအိမ်သို့လည်း အရင်က
လောက်မှ မလာတော့သဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပြောရအောင်ကလည်း
အဆင်မသင့်နိုင်အောင် ရှိလေ၏။ ထိုသည့်အထဲက ယနေ့
နံနက်သတင်းစာတွင် ပါလာသော အောင်ဆန်း၏ ဟောပြောချက်တွေ
ကို ဖတ်ရလေရာ ပိုမို၍ အံ့အားသင့်သွားလေ၏။
နိုင်ငံရေးပေါင်းမပေါင်းဘဲ အပြင်ပေါင်း ပေါင်းရလျှင် အောင်ဆန်းသည်
သဘောသကာယ အကောင်းဆုံး၊ လူကြီးမိဘတွေကို အရိုသေဆုံး ဖြစ်

သည် ကို သိခဲ့၏။ စိတ်သဘော အနူးညံ့, အသိမ်မွေ့ဆုံး ဖြစ်သည် ကိုလည်း သိရ၏။ သို့သော် တစ်ရံရောအခါက သခင်ဝါဒကို ဖျက်ရန် "မောင်အောင်ဆန်း မင်း နိုင်ငံရေးဝါဒတွေ မလိုက်ချင်စမ်းပါနဲ့ ကွ။ ကိုယ်ကြီးပွားဖို့ အရင်လုပ်ပါဦး" ဟု စကားစလိုက်မိသည် နှင့် အောင်ဆန်းက အားနာပြီးကလေးနှင့် ပြီးနေလေ၏။ သို့သော် ဝမ်းတွင်းကမူ ပြန်လည်ချေပချင်သည့် အရိပ်အငွေ့ မကင်းသလို မျက်တောင်ကလေး တခတ်ခတ်နှင့် စဉ်းစားနေသလို ရှိလေ၏။

နိုင်ငံရေးဆိုတာ အင်မတန် ကျယ်ဝန်းတယ်။ အင်မတန် နက်နဲခက်ခဲတယ်။ နောက်ပြီး တို့ မြန်မာပြည်မှာ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ဖို့ မလိုသေးဘူး ကိုယ့်အမျိုးသားချင်းကို စောင့်ရှောက်ဖို့ , ချစ်ခင်ဖို့ , နာလိုဖို့ တောင် အင်မတန် ဝေးသေးတာ တစ်ယောက်စားရရင် တစ်ယောက် မနာလိုဘူး။ တစ်ယောက် ကြီးပွားရင် တစ်ယောက် မနာလိုဘူး။ တခြားဟာ မကြည့်နဲ့ ။ ဗမာထဲက ဒေါက်တာဘမော် နန်းရင်းဝန်ရာထူးကိုရတာ မနာလိုလို့ ဝိုင်းဆူနေကြတာ မသကာ တို့ ဗမာထဲကပဲ စားရတာကို ဝမ်းသာဖို့ မဟုတ်လား။ အခုတော့ နန်းရင်းဝန်ရာထူးကို ဒေါက်တာဘမော်နဲ့ ပြိုင်လှတဲ့ လူတွေက သူတို့ မရလို့ တစ်ဖက်တစ်လမ်းလုပ်ပြီး ထဆူကြတာ၊ အဲ-သလို ဆူတာ တွေဟာ နိုင်ငံကိုချစ်လို့ ၊ အမျိုးကိုခင်လို့ မအောက်မေ့နဲ့ သူတို့ မရလို့ မစားရတဲ့ အမဲ သဲနဲ့ ပက်နေတာ၊ အခု သူတို့ကို ရာထူးတစ်ခုခု ပေးလိုက်စမ်းပါလား။ ငြိမ်ပြီးကုပ်တောင် သွားသေးရဲ့ ။ သည့်ပြင်လူ မကြည့်နဲ့ ဦးချစ်လှိုင်ကြီး ကြည့်။ အစက ဝံသာနုအစစ်ကြီး၊ ခေါင် ခေါင်းဆောင်ကြီး မဟုတ်လား။ အခုတော့ ကြည့်စမ်း။ ဝံသာနုစကား ပြောတောင် ပြောဝံသေးရဲ့ လား။ အစိုးရဘက်က လုံးလုံးကြီး ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒါမျိုးကို အခုအဖွဲ့ထောင်ပြီး ခေါင်းဆောင်လုပ်တဲ့ လူတွေ အော်ကြီး ဟစ်ကျယ်လုပ်နေတာ နိုင်ငံကို တကယ်ချစ်

လို့ မအောက်မေ့နဲ့ ။ အဆုံးမတော့ ရာထူး ရှာကြတာပဲ၊ နောက်တစ်ခု ကြည့်ဦး၊ နိုင်ငံကောင်းစားအောင်ဆိုပြီး ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ် ဆိုပြီး တက်လာကြတဲ့ လူတွေ ဟော ... အခုတော့ လစာ ငွေတွေ ယူကုန်ကြပြီ။ အဲဒါ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ။ ဘယ်သူမဆို ရရင် ယူချင်ကြတာပဲ မဟုတ်လား။ လစာ ယူတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အဲသည် လစာကလေး မက်ပြီး ပြုတ်သွားမှာ စိုးတော့ အရင်ကလို နေရာတိုင်း အစိုးရကို ပြောဝံ့သေးရဲ့ လား။ ပြောဝံ့မှာ မဟုတ်ဘူး ။ မင်း အဖေတောင်မှ ရန်ကုန်မှာ တင် နေပြီး လစာရော ခရီးစရိတ်ပါ ထုတ်ယူသေးတာပဲကွာဟု အဆုံးသတ်တွင် လှောင်သလို ရယ်ချ လိုက်လေ၏။

အောင်ဆန်းကလည်း ဟက်ဟက်ပက်ပက် လိုက်၍ ရယ်လေ၏။ သူ့အဖေ၏ အကျင့်စိတ်သဘောကို လှောင်၍ ရယ်လိုက်သော ဦးကျော်ဇံ၏ စကားကို ရှက်ရမည် နာရမည်ဟု မအောက်မေ့။ ထို့ကြောင့် ရယ်စရာစကားတစ်ခုကို ကြားရသလို နှစ်နှစ်သက်သက်ကြီး ရယ်မောနေလေ၏။

ထို့နောက်မှ ဣန္ဒြေ ပြန်ဆယ်လိုက်ပြီးလျှင် ဦးကျော်ဇံ၏ ပြဿနာကို ပြန်ဖြေရန် ဖျင်အင်္ကျီလည်ပင်းကို လက်နှင့် ကုပ်ပတ်ပတ်လည် ဆွဲဆန့်လိုက်ရင်း ...။

ဒါက ဒီလို ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် ဦးရဲ့ ။ နိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စီးပွားရှာတဲ့ လူကတော့ အိုင်ယာလန်မှာ လည်း ရှိကြတာပဲ။ ဂျာမနီမှာ လည်း ရှိကြတာပဲ။ အမေရိကား အီဂျစ် ဂျပန်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာ လည်း ရှိကြတာပဲ။ အဲသလို ရှိနေရက်နဲ့ ကြီးပွားချင်တဲ့ တိုင်းပြည်၊ လွတ်လပ်လာတဲ့ တိုင်းပြည်ဟာ လွတ်လပ်လာကြတာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူများ စားတိုင်း မစားတဲ့ မျိုးချစ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တစ်ထောင်မှာ တစ်ယောက် တစ်သောင်းမှာ တစ်ယောက်တို့ ပေါ်ပေါက်လာကြလို့ ပေါ့။ သူ

တကာ စားတာတွေကို အားကျပြီး ကိုယ်ပါ ဝိုင်းစားမယ် ဆိုရင်တော့ ဘယ်တိုင်းပြည်မှ လွတ်လပ်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံရေး ဆိုတာက လူမိုက်အလုပ်ကလား ဦးရယ်။ လောကမှာ လိမ္မာတယ်ဆိုတဲ့ လူတွေ ပေါ်နေရင် ဒီနိုင်ငံဟာ ကျွန်နိုင်ငံ ဖြစ်ကြတာပဲ။ လိမ္မာတာဆိုတာကလည်း နှစ်မျိုး ရှိပြန်တယ်။ တစ်မျိုးက မင်းတုန်းမင်းကြီးတို့လို လောကုတ္တရာရေးရာ လိမ္မာတာပေါ့။ လောကုတ္တရာရေးရာမှာ လိမ္မာတော့ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ်ကာကွယ်ဖို့ လက်နက်လုပ်ကြရအောင်၊ ခဲ ယမ်း မီး ကျောက် လုပ်ကြရအောင်၊ စစ်သားစုဆောင်းရအောင် ဆိုတဲ့ အကြံမျိုးကျတော့ဟာ ဒါတွေဟာ ပါဏာတိပါတာကံ ကျူးလွန်ဖို့ အကုသလစိတ်တွေပဲ၊ ဒေါသမူသောဘဟိတ်တွေပဲ၊ ထာဝရ ပယောဂတွေပဲဆိုပြီး ဝါစုက္ကဋ္ဌ မလုပ်တာနဲ့ ကျွန်နိုင်ငံ မဖြစ်ချင်ဘဲနဲ့ ဖြစ်ရတာပဲ။ နောက်တစ်မျိုး လိမ္မာတာကတော့ အခု ခေါင်းဆောင်တွေလိုပေါ့။ ကာလံဒေသံ အဂ္ဂိဓနံဆိုတဲ့ လောကီဉာဏ်တွေ လိမ္မာပြီး ရတုန်းရကာ ကိုယ့်စီးပွားအတွက် ရှာကြတာကြောင့် ကျွန်နိုင်ငံ အသက်ရှည်ကြတာပဲ။ ဒီတော့ နိုင်ငံရေးမှာ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေလို လူမိုက်တွေ လိုတယ်ပဲ ဆိုကြပါတော့ ဦးရာ။ ဘယ်လို မိုက်ပုံလဲဆိုတော့ ကိုယ့်စီးပွား ကိုယ့်သားမယားတွေပစ်ပြီး ကိုယ်ကောင်း မရှာဘဲ ထောင်သာ အကျခံသွားကြရမှာ ကိုး။ ဦးဝိစာရ ကိုယ်တော်ကို ကြည့်လေ။ ရဟန်းအရေတော်နဲ့ ထောင်ထဲမှာ ကျဉ်းကျပ်ရင် လူဝတ်လဲလိုက်ဖို့ ပဲ ရှိတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သက်သာအောင် လုပ်ချင်ရင် ပြောပါတယ်။ အခုတော့ တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ်နဲ့ ခြောက်ရက်လုံးလုံး အစာရေစာ မသုံးဘဲ ဘုံးခနဲ လဲသေတဲ့ အထိ ဒုက္ကရစရိယာကို ကျင့်သွားတာ၊ အဲသည် တော့ ကျွန်တော်တို့ ဖြင့် ဦးဝိစာရ ကိုယ်တော်ကြီးကို တစ်နေ့မှ မမေ့နိုင်သေးဘူး။ အခုစားနေကြတဲ့ အမတ်တော်မင်းများ စားရက်တာကိုသာ တစ်ခါတလေမှ သေခြင်းဆိုးနဲ့ ပျံလွန်တော်မူသွားရှာတဲ့

ကိုယ်တော်ကြီးကို သတိမရကြဘူးလားလို့ မေးချင်တာပါပဲ။ နောက်ဆုံး
တော့ ဒီကိုယ်တော်ကြီးတောင် အသက်နဲ့ လဲသွားသေးတာ ကျွန်တော်
တို့ က အသက်နဲ့ ကိုယ် မကွဲခင် မိုက်ဖို့ တာဝန်ကြီး ကျနေပါတယ် စသ
ည် ဖြင့် မိမိကိုပင် တရားဟောနေပြန်သောကြောင့် ဦးကျော်ဇံတွင် ဝေး
မော၍ သာ နားထောင်နေရတော့လေ၏။

ထို့ကြောင့် အောင်ဆန်းအား သခင်အဖြစ်မှ ရိုးရိုးလူကြီးအဖြစ်သို့ ပြ
န်လည်ရောက်ရှိအောင် သိက္ခာချ၍ မနိုင်ဘဲ ရှိလေတော့ရာ မိမိ
မျှော်မှန်းတမ်းတထားသော အိုင်စီအက်စ်ကတော်နှင့် မိမိသမီးအား ဝေး
သည် ထက် ဝေးရတော့မလို ရှိနေပြန်လေ၏။

သို့သော် တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားမိပြန်သောကြောင့် မိမိတစ်ကိုယ်
တည်း ပြုံးတုံးတုံး ဖြစ်သွားမိပြန်လေ၏။ အကြံကား "မိန်းမဖျက်လျှင်
ပြည်ပျက်သည် " ဟူသော စကားအတိုင်း လောကုတ္တရာအရသာကို ခံ
စားမွေ့လျော်နေသော အရင့်အမာ ဘုရားလောင်းကြီး ဣတိသိင်္ဂီရသေ့
ကို စဉ်လျက် သမီးတော်နှင့် ဖျက်၍ ရက်ရက်စက်စက်ကြီး အောင်နိုင်
သေးရကား ဤနေရာတွင် အမာရီနှင့် လှည့်၍ တွန်းရန်သာ ဖြစ်တော့၏
။

ထင်းခွေသမား တစ်ယောက် အလွန်မြတ်နိုး ယုယလှသော
ဓားမကြီးတစ်ခုလုံး ပဲ့သွားသည် ပင်လျှင် မိန်းမက ပျူပျူငှာငှာ မူရာမာ
ယာနှင့် ခွေလိုက်သောအခါ ထင်းခွေသမား မောင်ယောက်ျားတွင် ဧက
ဂ္ဂဒါစော၍ သဘောတော်ကျနေစဉ်မှ မောင့်ဓားမကြီး ကျုပ်ကြောင့်
ပဲ့သွားပြီတော်ရေဟု ပြော၍ ဟာ ... ပဲ့ပဲ့ကွာဟု အခွင့်လွှတ်ဖူးသော ထုံး
စံသည် ကမ္ဘာအစတွင် မဟာသမ္မတမှ ဆင်းသက်၍ ပုထုဇန၊ ကာမလို
လား၊ ထိုထိုသော ယောက်ျားတို့ ၏ ၊ ဥပဒေသတစ်ခု ဖြစ်ရကား၊ ပျိုရာမှ

အိုလာသည့်အလျောက် အပေါက်ပေါက် အစစကပင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ
လာခဲ့သော ဦးကျော်ဇံသည် အောင်ဆန်း ဟောပြောချက်ပါသော
သတင်းစာကို စားပွဲပေါ်မှ ပြန်ကိုင်ရင်း အမာရီရေဟု သမီးသည် အား စ
စ်ကူတောင်း လိုက်လေ၏။

ရှင်၊ ဖေဖေဟု အနားသို့ ရောက်လာသဖြင့် ...

အောင်ဆန်းတစ်ယောက်တော့ ခက်နေပကောလေဟု သတင်းစာကို
လက်တစ်ဖက်လှန်ရင်း ညည်းညူလိုက်သောကြောင့် အမာရီတွင် ခပ်ထိ
တ်ထိတ် ဖြစ်သွားလေ၏။

ဘာလဲ ဖေဖေ၊ ကိုအောင်ဆန်း ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ ဘယ်က ကလေးစရိ
တ်တောင်းလို့ လဲ။

ဟာ ... နင်ကလည်း ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ။

ဒါဖြင့်၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ ဖေဖေဥစ္စာက။

အင့် ဒီသတင်းစာကို ဖတ်ကြည့်စမ်း။

အမာရီသည် သတင်းစာကို စိတ်ပါလက်ပါဖတ်၍ မကြာမကြာ အံ့
ဩခြင်း လက္ခဏာ ပေါ်လွင်နေ၏။ ဦးကျော်ဇံကား မိမိ မှန်းခြေအတိုင်း
သဘောကျနေလေ၏။

မိန်းမဟူသမျှကား လော်လီငါးထွေ ရှိစမြဲပင်။ ထိုအထဲ၌ မင်းက
တော် ဖြစ်ချင်သည့် ဂုဏ်ပကာသနကား အများ ဆုံး စိတ်ဓာတ်တစ်ခု ဖြ
စ်လေ၏။

လခစားမှ စိန်နားကပ်ဝတ်ချင်၏။ စိန်နားကပ်မှ မော်တော်ကား စီး
ချင်၏။ မော်တော်ကား စီးရာမှ အမတ်ကတော် ဖြစ်ချင်၏။ ဂုဏ်ပကာ
သနကို လင်၏ နဖူးမှ ချွေးပေါက်နှင့်လဲလှယ်ချင်သည် မှာ သဗ္ဗနဒီ ဝင်္ဂ

နဒီ ဆိုသလို၊ သဗ္ဗနဒီထဲကပင် "ဒီပုတ်ထဲမှ ဒီပဲ" ဖြစ်လေ၏။ မိမိ၏ မင်းကတော်ကြီးသည် ပင် ဝန်ထောက်ဘဝမှ အရေးပိုင်အဖြစ် (ဂေဇက်) မထွက်မချင်း ကြာရမလားဟု ကျောခိုင်း၍ အိပ်ခဲ့၏။ (ဝါ) မှောက်၍ အိပ်ခဲ့၏။ စိတ် အကြီးအကျယ် ကောက်ခဲ့၏။ ထမင်းသော်မှ တစ်ပိုင်းတည်းမစား၊ သားသမီးကိုပင် မာန်မဲ ရိုက်ခဲ့၏။ ထို့အတွက် မိန်းမသဒ္ဓါတော်မူရန် ဆိုင်ရာ အထက်လူကြီးများ အောက်သို့ ဂျှတ်တက်မတတ် ခူးထောက်ခဲ့ရလေ၏။ စက္ကရီတေရီလက်က စာရေးကြီးများအား ဒင်နာပါတီပေးခဲ့ရ၏။ ငွေထိုးခဲ့ရ၏။ တရိတသေ ပေါင်းခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဤတွင်မှ အရေးပိုင်အဖြစ် ဂေဇက်ထွက် လာတော့လေရာ မင်းကတော်ကြီး၏ အပြီးကလေးကို မြင်ရ၏။ ထိုအခါ ချစ်စရာ စကားကလေးများကို ကြားရတော့၏။ ကြင်နာစရာ အပြုအစုကလေးများ ခံခဲ့ရ၏။ ယခင်ကကဲ့သို့ ညဉ့်နက်အောင် နောက်ချန်၍ အရွဲ့တိုက် နေရစ်ခဲ့ခြင်း မရှိတော့ဘဲ၊ မိမိက ဝါးခနဲ သမ်းလိုက်သည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အိပ်ကြပါစို့ ကိုကျော်ဇံရယ်ဟု လောကွတ်ပျူငှာနှင့် ခရီးဦးကြိုပြု၏။ ယခုမူကား ထိုမျှနှင့် အားမရနိုင်သေး။ အရေးပိုင်မှ တစ်ဆင့် ကေအက်စ်အမ်-အေတီအမ်ကိုပင် ပူဆာ နေပြန်သေး၏။ ယခုနှစ် ဘုရင့်မွေးနေ့တွင် မပါလာခြင်းကြောင့် စိတ်ခပ်ကောက်ကောက် ရှိနေပြန်သေးသည် ။

ထို့ကြောင့် "အရင်းစစ်လျှင် အမြစ်မြေက" ဆိုဘိသကဲ့သို့ ဝန်ထောက်ဘဝမှ အရေးပိုင်ရာထူး ချီးကျူးခြင်းခံရသည် မှာ မိမိ၏ လောဘကြောင့် မဟုတ်။ မင်းကတော်ကြီး၏ လောဘကြောင့် ဖြစ်လေရာ မိမိကား ရုပ်နှင့်တူလျက် စိတ် စေတသိက်တည်းဟူသော သ,သင်္ခါရိက မင်းကတော်ကြီး၏ တိုက်တွန်းမှုကို မလွန်ဆန်နိုင်သည့်အတိုင်း ကြိုးစားခဲ့ရ၏။ သို့အတွက် မိန်းမများ သာ ကမ္ဘာပေါ်မရှိမူ ယောက်ျားတို့သည် ကား ကြီးပွားရေးလမ်းစ တိုးတက်ခြင်း ကမ္မပထတို့ ရနိုင်အောင်

ကြိုးစား ကြံစည်အားထုတ်ကြတော့မည် မဟုတ်။ တစ်စတစ်စ မြုပ်၍ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး သုဉ်းတော့မည်သာတည်း။ အမှုကြီးငယ်တို့ တွင် မိန်းမသည် ဖျက်ဆီးတတ်သည် နှင့်အမျှ ထိုမိန်းမတို့ ပင်လျှင် တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် အားပေးသွေးဆောင်နေပါတကားဟု စဉ်းစားမိခဲ့၏။ ကျေးဇူးတင်ခဲ့မိ၏။ ထိုနေရာတွင် သခင်အောင်ဆန်း၏ ကိစ္စ၌ "ဘမျိုး-ဘိုးတူ-ချိုကလေးနဲ့ " ဟူသည့်အတိုင်း မအေ၏ သမီးဖြစ်သော အမာရီသည် လည်း ပန်းတိုင်သို့ ရောက်လုဆဲဆဲမှာ အရိုးခံရတော့မလို ဖြစ်နေသော ငယ်ချစ် ရည်းစား အောင်ဆန်းအတွက် မင်းကတော်ကြီးလို ဆူလိမ့်မည်၊ စိတ်ကောက်လိမ့်မည်၊ ဇီကုပ်၍ နတ်ပြည်တင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သောကြောင့် ဇာတ်ကို အရပ်နှင့် လှည့်တိုက်သလို အောင်ဆန်းကို သမီးနှင့် လှည့်တိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်လေ၏။ အဆုံးမှာ ဓားမကြီးပဲ့နေသော သတင်းကို သမီးအား အပြောခိုင်းလို၏။ အောင်ဆန်းကား သိကြားမွေးသော သားမဟုတ်၊ လူမက ဖွားသော လူသား စစ်စစ် ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောကြောင့် အများ နည်းတူ ဓားမပဲ့ပဲ့ ဟူသော သဘောပြောင်းလွဲသွားရန်ပင် ဖြစ်တော့၏။ အချစ်ဆုံးဟု ဆိုသည့် သမီးရည်းစား အချစ်ကုန်၊ လင်မယားကား အရှက်ကုန်သလို "ကြက်ညီနောင် ရေဝယ်မျောစေတော့" ဟု စိတ်ထားသော အောင်ဆန်းကား သမီးသည် ၏ သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်ဟု တစ်ထစ်ချ ကိုယ်ချင်းစာမိပြီ ဖြစ်လေ၏။

ဒီအကောင် ဘာတွေ လျှောက်လုပ်နေသလဲ မသိဘူး။ တယ်မိုက်တဲ့ အကောင်ဟု ရေလာမြောင်းပေး လုပ် လိုက်လေ၏။ အမာရီကား ဖတ်၍ မဆုံးသေး၍ ဘာမှ ပြန်မပြော

ဘာမဟုတ်တာတွေ၊ သူများ မြှောက်ထိုးပင့်ကော်လုပ်နေရင် ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားနည်းမယ်၊ အကျိုးစီးပွား နည်းရုံမကဘူး တစ်နေ့နေ့ ထောင်ကျမှာ ပဲ။ ဒီအကောင်အစက အိုင်စီအက်စ် သွားမလား အောက်မေ့တ

ယံယ။

အမာရီကား ဖခင်ရှေ့တွင် ဖြစ်၍ လား မသိ၊ ပြုံး၍ သာ ရှိလေ၏။

ငါ့သမီး ဒီအကောင်ကို ပြောစမ်း၊ အိုင်စီအက်စ် မဖြစ်ရင် မဖြစ်ဘူး။
အားလုံး အရှက်ကွဲနေမယ်။

ထိုစကားသည် များစွာ လေးနက် အဓိပ္ပာယ်ပါ၏။ အိုင်စီအက်စ် မဟုတ်လျှင် မဖြစ်ဘူးဆိုသည် မှာ မင်္ဂလာလက်ထပ်မှုပင်လျှင် ရုပ်သိမ်းတော့မလိုလို ရှိလေ၏။ ဤတွင် မှ အမာရီ၏ မျက်နှာပျက်သွားသည် ကို တွေ့ရ၏။ ထိတ်လန့်သွားသလိုလည်း ရှိ၏။

အဲဒါ ငါ့သမီးက ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ ပြောထား၊ ငါတော့ ဒီအကောင်ကို မပြောချင်တော့ဘူး။

ဘာပြောရမှာ လဲ ဖေဖေရဲ့ ။

အို ... ဒီလို သခင်ဖြစ်နေလို့ ဘယ်ကောင်းမလဲ။ အိုင်စီအက်စ် ဝင်မှ ပေါ့။ ဒီလိုသာ လျှောက်တရားဟောနေရင် တစ်နေ့နေ့ ထောင်ကျမယ်။

ဒါတော့ အစိုးရက ချုပ်ချယ်ရင် ခံရမှာ ပေါ့ ဖေဖေရဲ့ ။

အစိုးရကို ပုတ်ခတ်ရင် ထောင်ကျမှာ ပေါ့။

ဒါပုတ်ခတ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ အကြောင်းကို ပြောပြတာ။

ဦးကျော်ဇံသည် ဒေးဒရဲနားက ရွာတစ်ရွာတွင် ကလေးမလေးတစ်ယောက် မြေမျိုသည် ဟူသော သတင်းကို ဖတ်ရသည် ထက် အံ့အားသင့်သွားလေ၏။ မျက်လုံးပြူး လာလေ၏။ ထို့ကြောင့် မျက်မှန်ကို ဘေးဝိုင်းမှ မ၍ မှန်အောက်မှ ရိုးရိုး မျက်စိဖြင့် သမီးသည် အားအထူးအဆန်းကြီး ကြည့်နေမိသေး၏။ ယခင်တလောက အမာရီ ပင်နီရ

င်ဖုံး ချုပ်ဝတ်သည် ကို သတိရမိလေ၏။ ထိုစဉ်အခါက ခေတ်ပေါ်ဖက်ရှင်ဖြစ်၍ သာ ပင်နီကို အမြတ်တနိုး ချုပ်ဝတ်သည် ဟု ထင်ခဲ့သော စိတ်သည် ယခုမှ တက်တက်စင် မှားနေမှန်း သိရလေ၏။ အံ့ဩသွားမိ၏။

နင်ကပါ သခင်တွေကို အားကျနေသလား။ နင်ပါ ခွေးဖြစ်မယ်။

သူက သခင်အကြောင်း ကောင်းကြောင်းတွေ လျှောက်ပြောပြလို့ ကျွန်မကပါ ဝိုင်းပြီး မြှောက်ပေးလိုက်တာ။ ဒါကြောင့် သူ ဒီလောက် တိုးလာတာ။

အို ... ဟူ သရဲအခြောက်ခံရသလို ဖြစ်သွားလေ၏။

ဒီလိုဆိုရင် နင်ပါ ခွေးဖြစ်မယ်။ ဒါဟာ "မွဲချင်လို့ ပြာပုံတိုးတာ" လက်စသတ်တော့ ကိုယ့်ဥစ္စာက အသုံးမကျပါပဲထား။ "ကျွန်ဝယ်ရာ အစစ်ပါချင်တဲ့ ဟာ၊ ဘာလဲ သခင်၊ ဘယ်မလဲ သခင် ထို့ တုံးအောက်က အော်နေရတဲ့ အကောင်တွေက ကျီးမ ပင်လယ်ထဲကျလို့ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ရေကို ငုံပြီး ထွေးချင်တဲ့ ကျီးမိုက်တွေလို တအာအာ အော်နေတာပဲ။ နောက်တော့ ဘာဖြစ်မလဲ။ အလကား အရေးမပါ၊ အရာမရောက်တာတွေ ထွီ။

ဒါက ပုဂ္ဂိုလ်လိုက်လို့ အကျိုးမရှိနိုင်တာထင်ပါရဲ့ ဖေဖေရယ်။ ဘုရားလောင်း ငုံးမင်းဖြစ်စဉ်က၊ အေးလေ ရှဉ့်ဖိုကြီး ဖြစ်စဉ်က ရှဉ့်မကလေး ပင်လယ်ထဲ ကျသွားတာ အမီးဖျားနဲ့ ရေကို ဆွတ်ပြီး ခါကြတာကျတော့ သူတော်ကောင်းများ ချီးမွမ်းပါတယ်။ စိတြဂီဝါခိုမင်းတို့ ၊ သုဂရဝက်မင်းတို့ ကျတော့ကော၊ ဝိုင်းအာကြတာနဲ့ ကောင်းချင် ကောင်းသွားတာပဲ။

အမာရီသည် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ထစ်ထစ်အအနှင့် လျှောက်လဲချက် ဝင်ပေးလေ၏။ ပေးပြီးမှ ဖခင်၏ ဩဇာကို ဆင်ခြေကန်သလို တစ်ဖက်တစ်လမ်း ပြောမိသည့်အတွက် ရွံ့တွန့်တွန့် ဖြစ် လာလေ၏။

ဦးကျော်ဇံသည် သမီးသည် အား အမှုသည် တစ်ယောက် ကြည့်သလို ရွံ့ရှာရှာကြီး စိုက်ကြည့်နေလေ၏။ တစ်ခဏချင်း မုန်းတီးစက်ဆုပ်လာဟန် ရလေ၏။

ခွေးသမီး သွား သွား၊ ခွေးသမီး ... ဘာလဲ၊ နင်ပါ သခင်မ လုပ်ချင်သလား။ လူပုံလှေကားထစ်နဲ့ ဧကရာဇ်စကားပြောတာ အောင်မာ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် လချီး တယ်လေဟု လက်သီးလက်မောင်း တန်းလာသောကြောင့် အမာရီတွင် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ယှိုသွားမိလေ၏။

ဒီလောက်တောင် ဖြစ်လှတာ၊ ဒီကနေ့ သွားပြောမယ်။ ဒီအကောင်နဲ့ မပေးစားဘူး။ ဒီနေ့သွားပြီး ဒင်းအဖေကို စကားရပ်သိမ်းလိုက်မယ်။

အမာရီသည် အပျက်အပျက်နှင့် နှာခေါင်းသွေးထွက်ရတော့မည်ကို တွေးတောရင်း မျက်နှာကလေး အိုသွားလေ၏။ မိမိနှင့် အောင်ဆန်းမှာ မိဘများ ခွင့်လွှတ်ထားကြသောကြောင့် ယခုအချိန်တွင် မိဘတွေ ထင်ထားသည် ထက် ပို၍ ချစ်ခင်ပြီးသား ဖြစ်နေပြီး ဖြစ်လေ၏။ ယခုနေအခါမှ ကွဲရလျှင် ရှက်စရာကောင်းသည် ထက် အသည်းနှာစရာ ကောင်းမည်မှာ သူရောကိုယ်ပါ ဖြစ်နေလေ၏။ အောင်ဆန်း ချစ်သည် ကို မိမိ သိ၏။ မိမိ ချစ်သည် ကို အောင်ဆန်း သိ၏။ မိမိတို့ နှစ်ယောက်ချစ်သည် ကို နှစ်ဦးသော မိဘတို့ မသိနိုင်ချေ။

ဖခင်ကြီး ဦးကျော်ဇံကား ဒေါသထွက်၏။ ပြောမိလျှင် ပြောမိသည့် အတိုင်း ရွပ်ရွပ်ချဲ့ချဲ့ လုပ်လေ့ရှိ၏။ ထမင်းချက် ဘိုးစံတို့ ကိုပင် တယ် ငါ ထရိုက်လိုက်ရဟု ဆိုပြီးသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တရွပ်ရွပ်နေ၍ အလျှိုးကြီးတွေ ထင်ပြီး ဖြစ်လေ၏။

ဤကိစ္စတွင် လည်း မိမိ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ဝင်၍ ဆင်ခြေလဲမိ

သောကြောင့် ချစ်သူနှင့် ကွဲရတော့မလို ဖြစ်နေ၏။ အကယ်၍ ပြောစကားအတိုင်း ဦးထွန်းအောင်နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံကာ ခင်ဗျားသား သခင်ဖြစ်နေလို့ ကျုပ်သမီးနဲ့ မပေးစားနိုင်တော့ဘူးဟု ဆိုလျှင် ဦးထွန်းအောင်က ခဏယယ တောင်းပန်နေလိမ့်မည် မဟုတ်။ သားကို ဆုံးမ၍ မရ ရသည့်ကြားတွင် ဒေါသဖြစ်ကာ မပေးစားချင်လည်း နေတော့ဗျာ၊ ကျုပ်တော့ မလုပ်တတ်တော့ဘူးဟု သာ ခွတိုက်၍ ဖြေလိုက်မည်ကား မလွဲချေ။ သူလည်း သူ့မာနနှင့်ပင်တကား။

ထို့ကြောင့် အကွဲကွဲအကွာကွာ မဖြစ်ခင် မည်ကဲ့သို့ ကြံရမည်ကို စဉ်းစား၍ မရနိုင်အောင် ရှိလေ၏။ ဦးကျော်ဇံကား ကုလားထိုင်ကြီးကို တဒိုင်းဒိုင်း တဂျိုင်းဂျိုင်း မြည်အောင် တွန်းရွှေ့ပြီးနောက် နေရာမှ ထကာ ခြေသံ ခပ်ပြင်းပြင်းနင်းလျက် အိမ်နောက်ဖေးသို့ ဝင်သွားလေ၏။ အမာရီလည်း မျက်ရည်လည်ရွှဲနှင့် ကျောက်ရုပ်လို ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။ ဝိညာဉ်ကား အောင်ဆန်းကို လိုက်လံရှာဖွေကာ နှိုးနှော တိုင်ပင်နေလေ၏။

ထိုနေ့ည အောင်ဆန်းနှင့် အမာရီ တိတ်တိတ်ပုန်း တွေ့ကြလေ၏။ ဤသို့ တွေ့ရခြင်းမှာ အမာရီက တိတ်တိတ်ပုန်း မှာ ယူတွေ့ဆုံစေခြင်းပင် ဖြစ်လေ၏။

အမာရီက ငိုငံနေ၏။ အောင်ဆန်းက မှီငြိုနေ၏။ အောင်ဆန်းက မျက်နှာအိုနေ၏။ အမာရီက မျက်ရည်ယိုနေ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး မည်သူကမှ စကား မစနိုင်ကြသေးချေ။

မောင့်ကို ညှာမနေပါနဲ့ လေ။ အမာရီ သဘောအတိုင်း စီမံရာကို ခံပေါ့။ အမာပြောချင်သလိုပြော၊ ဆိုချင်သလိုသာ ဦးစိတ်ကောင်းအောင် ဆိုပြီး အလိုကိုသာ လိုက်လိုက်ပါ။

ဟာ အမာ ဘာမှ မပြောချင်ဘူး။ ကြံလို့ လည်း မရဘူး။ ကိုဆန်းက

ကောင်းတယ်ထင်တယ်သာ အမေ့ကို ပြောပါတော့။ အမေ မငြင်းတော့ဘူး။

ကိုဆန်း အမေ့ကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲ စဉ်းစားသကြည့်။

သိပြီလား၊ သိတာပေါ့။ ဘယ်မသိဘဲ နေမလဲ။ ဒီအထိ ချစ်လာကြပြီဟာ။ နို့အမေကတော့ ကိုဆန်းကို မချစ်ဘူးလား။ ဘယ်လောက် ချစ်သလဲ။

အေးလေ ဒါတွေကြောင့် ခက်နေကြတာပေါ့။

နက်ဖြန်ကာဆို ကိုဆန်းတို့ ဖေဖေကိုများ အမေတို့ ဖေဖေ သွားပြီး ပြောမလား၊ ပြောမှာ ပါပဲလေ။

ဒီအတောအတွင်း ကိုဆန်း မလာတာဘဲ ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ် အမေ။ နောက်ခါရောက်မှ ရောက်ရာထားကြစို့။ အစည်းအဝေးမှာ ကိစ္စတွေလည်း ပွေ့နေတယ်။

မလာနဲ့ ... မလာနဲ့ ၊ မလာတာဘဲ ကောင်းတယ်။

ဒါပဲမဟုတ်လား အမေ။ ဒါပဲဖြစ်ရင် ကိုဆန်း သွားမယ်။

သွားတော့မလား၊ အေးလေ သွားချင်လည်း သွားတော့။

ချစ်သူနှစ်ဦး၏ ဦးခေါင်းတွင် မီးလောင်နေကြသောကြောင့် အချစ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရိုင်း စိတ်မိုက်များ မပေါ်နိုင်ကြတော့ချေ။ "ရေများ ရေနိုင်၊ မီးများ မီးနိုင်" ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ကွဲကြရတော့မည့် ပရိဒေဝကြောင့် ကိလေသာကာမအား နည်းပါး ယုတ်လျော့နေကြလေ၏။ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် ရိုးသားမွန်မြတ်သော ခင်မင်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်းသာလျှင် အကြွင်းအားဖြင့် ရှိကြလေ၏။ ထို့ကြောင့် အောင်ဆန်း၏ မျက်နှာသေကလေးကို အားရပါးရကြီး ကြည့်ကာ မိခင်၏

ချစ်ခြင်းဖြင့် ရင်ထုမနာ ကရုဏာဒေါသော ဖြစ်နေလေ၏။

အောင်ဆန်းကား မိမိကို စေ့စေ့ကြီး ကြည့်နေသော အမာရီ၏ ငိုမဲ့မဲ့ မျက်နှာကလေးကို တစ်ချက်မျှ မော့ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် သက်မကြီး ချ လိုက်လေ၏။

သွားမယ်လေ ...။

အင်း အင်း သွားတော့ သွားတော့။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ရှစ်နာရီခွဲ အချိန်တွင် ဦးကျော်ဇံသည် မှန်တင် ခုံရှေ့၌ ခေါင်းပေါင်းကို ကပိုကရိပတ်ရာက ...။

ဟေ့ ဘစ်နံ ကားထုတ်လိုက်စမ်းဟု အမိန့်ပေးသံကို အမာရီ ကောင်းစွာ ကြားလိုက်ရလေသည်။ ။ ဤအချိန်သည် ရုံးတက်သော အချိန်လည်း မဟုတ်။ အလည်အပတ်ထွက်သော အချိန်လည်း မဟုတ်။ ဧကန္တ အောင်ဆန်းတို့ ဖအေ ဦးထွန်းအောင်ထံ သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း သိ၏။ ထို့ကြောင့် ညှိုးငယ်ကြောက်ရွံ့စွာ အနားသို့ ကပ်သွားမိလေ၏။ ပြီးမှ ဖေဖေဟု စ လိုက်လေ၏။

ဦးကျော်ဇံကား အစမသတ်ရသေးသော ပဝါစကို လက်တစ်ဖက်က ကိုင်ရင်း ခေါင်းကြီးတစ်ခေါင်းလုံး စောင်းငဲ့ကာ သမီးသည် ကို ခပ်ဆွေဆွေ အောက်သိုးသိုး ကြည့်ပြီးမှ ဘာလဲဟု ခပ်ထန်ထန် မေးလိုက်၏။

ကျွန်မ မှန်တာဖွင့်ပြောရင် ဖေဖေ စိတ်ဆိုးမှာ လား။

ဘာလဲ၊ ဘာပြောဦးမလို့ လဲ။

ကိုအောင်ဆန်းအကြောင်းကို ...

မပြောနဲ့ ၊ ငါ နားမထောင်ချင်ဘူး။

မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ ကိုအောင်ဆန်းက သခင် အစစ် မဟုတ်ပါဘူး။

ဘာ ...

ကိုအောင်ဆန်းဟာ သခင်အစစ် မဟုတ်ပါဘူး။

နို့ ... ဘာလဲ။

ကျွန်မ ပြောတာကို သေသေချာချာများ နားထောင်စမ်းပါဦး။ အိုင်စီ အက်စ် ရရင် အလွန်ဆုံး ဝန်ထောက်ရာထူးလောက်ကသာ စလုပ်ရရမယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် သူ့ရည်ရွယ်ချက်က တစ်မျိုး လုပ်နေတာပါ။ လူငယ်ငယ် ပညာတတ်က နိုင်ငံရေးထဲမှာ ဝင်ဆူရင် တဖြည်းဖြည်း ထင်ရှားလာမယ်၊ ထင်ရှားလာရင် အများက ကြည်ညိုပြီး အင်အား များလာမယ်။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာမယ်။ ဖြစ်လာရင် မင်းတိုင် ပင်အမတ်လောက်တော့ သေချာနေပြီပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီနေရာမှာ အနည်းဆုံး တစ်လ ၂၅၀ လစာငွေ ရနေပါပြီ။ ခရီးစရိတ်နဲ့ ဆိုရင် သုံးရာနီးပါး ဖြစ်သွားမယ်။ အဲသည် နေရာမှာ အဖွဲ့အင်အား ကောင်းသည် ထက် ကောင်းလာရင် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးဟာ ဘာမှ မခဲယဉ်းပါဘူး။

ဦးကျော်ဇံတွင် အတိုင်းမသိ အံ့ဩ လာလေ၏။ ထို့ကြောင့် ခေါင်းပေါင်းကို ကပျာကယာ အလျင်စလို အစသတ်ရင်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် နီးစပ်ရာ ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် ဖြည်းညင်းစွာ ထိုင်ချ လိုက်လေ၏။

လူတွေက ကြည်ညိုယုံကြည်လာဖို့ လွယ်တယ်မှတ်သလား။ ရွေးကောက်ပွဲနီးရင် သတင်းစာ တစ်စောင် ထုတ်မယ် ဖေဖေ။ ကိုယ့်ကို

မကြည်ညိုဘဲ မနေနိုင်လောက်အောင်ကို သတင်းစာထဲကနေ မြှောက်မယ်။ မြန်မာပြည်မှာ ဒီသတင်းစာလုပ်ငန်းမျိုး များ ပါတယ်။ နောင်အကျိုးရှိလာရင် ဆက်ထုတ်၊ အကျိုး မရှိရင် ရွေးကောက်ပွဲပြီးတော့ ဖျက်ပစ်လိုက်ရုံပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့ ပြည်ထဲရေးအထိ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ ။ အခုနေ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ဝန်ထောက်ကစလုပ်နေရင် အရေးပိုင်ဖြစ်ဖို့ တောင် မနည်းကြီး ကြန့်ကြာပါတယ်။ ဒီလမ်းဟာ ပညာတတ်တိုင်း မသိသေးတဲ့ ကြီးပွားရေးဖြစ်လမ်းပါ။ အခုရှိတဲ့ ဦးချစ်လှိုင်တို့ ဒေါက်တာဘမော်တို့ ဦးပေါ်ထွန်းတို့ ဦးသိန်းမောင်တို့ ဟာ ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ရာထူးအတိုင်းသာ ဝန်ထောက်လောက်က စလုပ်နေရင် ဒီအခြေအနေထိ ဘယ်ရောက်ဦးမလဲ။ ရောက်ဖို့ ဟာလည်း မလွယ်ဘူး။ အခုတော့ နေ့ချင်းညချင်းဆိုသလို သုံးလေးနှစ်လောက် ကြိုးစားလိုက်ရုံနဲ့ မြန်မာပြည်မှာ အကြီးဆုံး ရာထူးတွေ ရနေပြီဟု ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ နှင့် တစ်လုံးစီ၊ တစ်လုံးစီ မနည်း သတိထား၍ ပြောရ၏။

ဦးကျော်ဇံတွင် အရိပ်ပြရုံလောက်နှင့် အကောင်ထင် လာလေ၏။ အောင်ဆန်း၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲကြီးမြင့်သော အကြံကို ချီးမွမ်းချင် လာလေ၏။

ငါ့ကို အစက ဘာဖြစ်လို့ မပြောသလဲ၊ ဒါဖြင့်

လောကမှာ ဘယ်သူမှ မပြောပါဘူးလို့ ကျွန်မ ဝန်ခံထားရတယ်။ "တစ်ယောက်ကစ တစ်ရာ" ဆိုသလို မရခင် အကြံပျက်မှာ စိုးလို့ ပါ။ နောက်ပြီး ဖေဖေက သူ့ကို ပြန်မေးနေရင် အားလုံး ခွကျနေလိမ့်မယ်။ သူ့အဖေတောင် မသိဘူး။ ကျွန်မကိုသာ ...။

ဟာ ... ငါ ဒီလောက် မိုက်ပါ့မလား။ သူလည်း ငါ့သားပဲ ဖြစ်ရတော့မှာ ပေါ့။ ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် ဒီအကြံ ကောင်းတယ်။ ငါ့တောင် ကြ

ညံ့ပါလား။ အလုပ်သက် နှစ်ဆယ် ရှိပါပြီ။ အလွန်ဆုံး အခုမှ အရေးပိုင် ကလေး ဖြစ်သာတာ။ အခု ကြီးပွားနေတဲ့ လူမှန်သမျှ တို့ လောက်မှ ရာ ထူးသက် မရှည်ဘဲ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်က ထဖြစ်လာကြတာ။ အသာနေ ဒီအကြောင်း ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့ ကြားလား။

ဦးကျော်ဇံကား ဝမ်းသာအားရနှင့် ထွက်ရန်ဟန်ပြင်နေလေ၏။ လူနတ်ချမ်းသာဟူသည် မှာ အောင်ဆန်းတို့လို လူနပ်မှ မကြာခင် ချမ်းသာလာတတ်သည် ကို တွေးမိ၏။ ထို့ကြောင့် ကပျာကယာ ဦးထွန်းအောင်ထံသို့ သွားလေ၏။ မူလရင်း စိတ်သည် ကား ခွဲခွာရေးစကား ဆိုရန်ဖြစ်သော်လည်း ယခု တစ်လအတွင်းတွင် မူ သမီးနှင့် အောင်ဆန်းကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ထားရန် စေ့ဆော်သော ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်သည် ။

ထို့ကြောင့် ဘေးမသိ ရန်မသမ်းဘဲ အေးချမ်းစွာ လက်ထပ်ပွဲပြီးမြောက်အောင်မြင်သွားကြောင်းဟူသော စာကြောင်းကလေးများ သည် လည်း မြန်မာ့အလင်းနှင့် သူရိယသတင်းစာများ တွင် ထင်ရှားစွာ ပါဝင်လာကြလေ၏။ သခင်ကြီး သခင်ငယ် အပေါင်းတို့ က သောင်းသောင်းဖျဖျ လာရောက်အားပေး ချီးမြှောက်ကြလေ၏။ ဦးကျော်ဇံကား အောင်ဆန်း၏ အတွင်းရည်ရွယ်ချက်ကို သိနှင့်ပြီးဖြစ်၍ မကြာမကြာ ပြုံးမိလေ၏။ အချို့သော မိတ်ဆွေအရာရှိကြီးများက ရန်ဓာတ်အန္တောဖြစ်နေသော သခင်နှင့် အရေးပိုင်သမီး ပေးစားသည့်အကြောင်းကို ခေါင်းချင်း ရိုက်ကြ၏။ တိုးတိုးတိတ်တိတ် မေးမြန်းကြ၏။ လက်ကုပ်ကြ၏။ သို့သော် ဦးကျော်ဇံကား အရယ်အပြုံးမပျက် တော်စွ ရော်စွပင် အဖြေပေးလိုက်၏။

လက်ထပ်ပြီးသည် နှင့် အမာရီသည် အောင်ဆန်းတို့ အိမ်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ပါနေထိုင်လေ၏။ သို့သော် ဦးကျော်ဇံ အံ့ဩ

သွားသည် ကား ရက်များ မကြာမီ သခင် ခင်မောင် ချီးကျူးပွဲတွင်
ဟောပြောသော စကားနှင့် ပတ်သက်၍ အောင်ဆန်းကို အဖမ်းခံရခြင်း
ဖြစ်လေ၏။

အဆွေတို့ သခင်တို့ တို့ ဗမာတို့ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ယခုအခါ အစိုးရမ
င်းများက ဖဦးထုပ်အကွရာ နည်းစနစ်အရ ဖမ်းချေပြီ။ "မီးတုတ်-မီးတု
တ်-ရှို့-ရှို့" ဟူသော စကားသည် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ စကားလက်သုံးဖြစ်လေ
ရာ ထိုမီးတုတ်သည် ပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အား တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်
ကူးစက်လောင်ကျွမ်းခြင်း ခံရလေပြီ။ အကျွန်ုပ်ကား ထိုမီးတုတ်၏
လောင်ကျွမ်းမှုကို ဝမ်းမြောက်စွာပင် ခံသွားပါတော့အံ့။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို
လောင်ကျွမ်းသော ထိုမီးတုတ်၏ အရောင်အလင်းသည် သာလျှင် ကျန်ရ
စ်ခဲ့သော အသင်တို့ ၏ မှောင်မိုက်သော ခရီးကြမ်းအဖို့ ခလုတ်
ကန်သင်း တွင်း ချိုင့် ထောင်ချောက်တို့ ကို ရှောင်ရှားနိုင်၍ ထို့ထက် ရွှေ့
လှမ်းနိုင်သော အရောင်အလင်း အကူအညီတို့ ကို ဆက်လက်ခံစားသုံး
ဆောင်လျက် အသုံးချသည် ဖြစ်အံ့။ ကျွန်ုပ်သည် ယခုကဲ့သို့
ပူလောင်ရုံမျှနှင့် အစမသတ်ဘဲ အသည်း နှလုံးပါ လောင်ကျွမ်းကုန်ဆုံး
သွားသော်လည်း အကျိုးနပ်လေပြီဟု ဘဝတစ်ပါးက ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
သာ ချီးကျူးလိုက်ပါတော့မည် ဖြစ်သတည်း။

အထက်ပါစာတမ်းကား ထောင်ဝတွင် ဆုံးမ ဟောပြောသွားသော
အောင်ဆန်း၏ ဥပဒေသဖြစ်လေရာ ဤတွင် မှ အောင်ဆန်း၏ အတွင်း
စိတ် စေတနာရင်းကို သိရတော့၏။ အောင်ဆန်း၏ ဆောင်ရွက်ခဲ့သမျှ
ရွပ်ရွပ်ချဲ့ချဲ့ ထူးခြားသော လုပ်ငန်းတို့ ကိုလည်း တရားပွဲကျင်းပကာ သ
ခင်များက ချီးကျူးကြ၏။

ဤတွင် မှ မိမိအပေါ်တွင် ကျေနပ်အောင် ညာနှပ်သွားသော အမာရီ

၏ ဉာဏ်ကို သိရလေတော့၏။ ဒေါသကား မထွက်သာတော့ချေ။ ပြန်၍ ပြင်ရလျှင် ရကောင်းသော အရာမျိုးလည်း မဟုတ်တော့သည် ဖြစ်သောကြောင့် လူကြီးစကား ပြီးပြီးပျောက်ပျောက် မဖြစ်အောင်သာ ကြိတ်မှိတ်ခံရတော့မည် ဖြစ်ရကား အောင်ဆန်းအတွက် စိတ်မကောင်း ရုံသာ ရှိရလေတော့၏။ ထိုမှ တစ်ဖန် ထို့ထက် ထိခိုက်စိုးရိမ်နေရပြန် သော သတင်းတစ်ခုသည် ကား မိမိသမီးသည် အမာရီပင်လျှင် (သခင်မ -အမာရီ) ဟူသော ဘွဲ့နှင့် သူ့လင် အောင်ဆန်း ကျန်ရစ်ခဲ့သော ခြေရာကို နင်းကာ ထောင်ထဲသို့ လိုက်ဦးမည်လိုလို ကြားရသောကြောင့် အောက်ပါစာကို ကဗျာကယာ ရေးခြစ်ကာ ဘစိန်အား အမြန် ပေးခိုင်း ရလေတော့၏။

မယ်မင်းကြီးမ မိအမာရီ ...

အောင်ဆန်း ထောင်ကျသွားတာကို လိုက်၍ နင်ကပါ အကျမခံချင်ပါ နဲ့ ။ သခင်၏ မယား သခင်ကတော်အဖြစ်နဲ့ သာ တင်းတိမ်ပါတော့။ သခင်မအဖြစ်နဲ့ ငါ့ကို စိတ်ဆင်းရဲ စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်အောင် မလုပ်တော်မူ ပါနဲ့ ဦး မျိုးချစ်မကြီးရဲ့ ။

ကျော်ဇံ။

သုခ
(ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၁၉၃၈)